

بِسْمِ رَبِّنا الْأَقْدَسِ الْأَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْأَبْهَى

الحمد لله الذي نصر امره بالأعداء الذين استقرّوا على سرر الظلم في ناسوت الانشاء و ارتكبوا ما ناح به الملائة الأعلى و اهل الجنة العليا الحمد لله الذي جعل كل ما يظهر في الأرض سبباً لآعلاء كلمته و ارتفاع امره و ظهور عظمته بين عباده انه لهو الذي ما منعه البلاء عما اراد و لا البأساء و الضراء عما شاء قد نطق بكلمة و انفطرت منها سموات الأديان و انشقت اراضى العرفان و محت آثار الذين كفروا بنفسه الرحمن تعالى من اظهر كذب كل ذى عمامة تمسك بالأوهام انه لهو الذي لا تعجزه صفوف العالم و لا الوف الأمم سوف يرون مقاماتهم فى التيران و ما فات عنهم فى أيام الله رب ما يكون و ما قد كان و الصلوة و السلام الظاهر المشرق من افق دارالسلام على الذين ما منعهم حجابات الغافلين عن التوجه الى الله رب العالمين و ما خوفتهم سيوف الظالمين عن التبا العظيم قاموا و قالوا يا معشر العلماء بأى ذنب قمتم علينا و بأى جرم افتيتم على اصحاب السفينة الحمراء الذين نطق بنائهم لسان الكبرياء فى الأفق الأعلى و شهد بعرفانهم سدرة المنتهى التى تنطق بين الأرض و السماء انه لا اله الا هو مالك الورى و رب العرش و القرى

سبحانك يا من باسمك ماج بحر العلم و ظهرت لآلته بين العباد و سرت نسام ظهورك فى البلاد اسألك بأن تؤيد اصفياك الذين شربوا من يد عطائك ما انقطعت عنه السن الأوصاف و الأذكار على خدمة امرك على شأن يرتعد به ظهر الأصنام أنك انت مولى الأنام و مالك الأيام اى رب ترى اصفياك متشئين فى بلادك و متفرقين فى ديارك اى رب شئت شمل الذين شئتوا شملهم و اخذوا ما عندهم و عملوا ما تبرأ منه اهل فردوسك الأعلى و حظائر قدسك يا مولى الأسماء اى رب اسألك بأنوار وجهك و ظهورات عظمتك بأن تفرغ عليهم صبراً من عندك و تثبت اقدامهم على شأن لا تزلهم شؤونات خلقك و اعتساف عبادك اى رب ترى سحاب الاعتساف تكدر افق العدل و الانصاف و غيرة الظلم منعت انوار عدلك و ظهورات كرمك اسألك بأن تنصر المظلومين من اصفياك الذين تسمع حينهم من سجن الطاء و ديار اخرى أنك انت الذى شهد كل ذى علم بقدرتك و اقتدارك و كل ذى بصر بقوتك و عظمتك و استعلائك لا اله الا انت المقتدر المهيم العزير الجبار

و بعد قد فاز الخادم بكتابتكم الذى كان ينادى و يصيح و يشهد بحبكم و وذككم و اقبالكم و خضوعكم و خشوعكم و تبليغكم و استقامتكم و ذكركم و ثنائكم لأمر الله ربنا و ربكم و مقصودنا و مقصودكم فلما اخذنى عرف بيانكم و سكر رحيق تبيانكم و ظهر لى سرّكم و نجواكم فى الله و فى امره قصدت من لا يعزب عن علمه شىء و بعدما حضرت و عرضت نطق لسان المقصود بآيات لا يعرفها احد الا هو و لا يقدر ان يذكرها الا هو و تضوع منها عرف عنايته على شأن تعطرت منه الآفاق و انى اقرّ و اعترف بعجزى عن ذكرها و اظهارها ولكن اذكر لحضرتكم ما انطبع فى مرآة قلبى على قدرى قال عزّ بيانه يا حيدر قد سمع المظلوم ندائك فى امر الله و سرورك فى حبه و حزنك بما ورد على اوليائه لعمر الرحمن انّ الأحزان اخذت الامكان و الناس فى مرية و نفاق قد احاط الأعداء حزب الله مالك الأسماء على شأن ناح به الفردوس الأعلى و سگان الجنة العليا و الذين طافوا العرش فى العشى و الاشراف يا على انّ الأحزان ما منع ربك الرحمن انه قام على الأمر على شأن ما خوفته سطوة العالم و لا ظلم الأمم ينادى بأعلى النداء بين الأرض و السماء و يقول قد اتى يوم الميعاد و مالك اليجاد ينطق انه لا اله الا انا العزير الوهاب يا على انّ الصبيان ارادوا ان يطفئوا نور الله بأفواههم و يخمدوا نار السدرة بأعمالهم قل سحقاً لكم يا مظاهر الأوهام اتقوا الله و لا تنكروا هذا الفضل الذى به اضاءت الآفاق قل قد ظهر مطلع الاسم المكنون ان انتم تعلمون قد اتى من كان موعوداً فى كتب الله ان انتم تعرفون قد انار افق العالم بهذا الظهور الأعظم ان اقبلوا بقلوب نوراء و لا تكونوا من الذينهم لا يشعرون قد اتت الساعة و نرى الناس صرعى يشهد بذلك عباد مكرومون يا حيدر قبل على تالله قد نفخ فى صور البيان امراً من

لدى ربك الرحمن و انصعق به من فى الأرض و السماء الآ الذين انقطعوا عن العالم متمسكين بحبل الله مولى الأنام هذا يوم فيه اشرفت الأرض بنور ربك ولكن القوم فى غفلة و حجاب أنا اردنا حياة اهل العالم و هم ارادوا قتلى كذلك سؤلت لهم انفسهم فى هذا اليوم الذى تنور بأنوار وجه ربه المقتدر العزيز المختار أم الكتاب ينطق و القوم هم لا يسمعون و اللوح المحفوظ قد ظهر بالحق و الناس اكثرهم لا يقرؤون اولئك كفروا بنعمة الله بعد انزالها و اعرضوا عن الحق علام الغيوب قد تشبثوا بأذيال الظنون معرضين عن اسم الله المكنون قل يا معشر العلماء ان انصفوا بالله ثم اتوا بما عندكم من الحجّة و البرهان ان انتم من اهل هذا المقام المحمود قل ان اقبلوا الى مشرق وحى الله لزيكم معادل ما عندكم و عند الأحزاب من آيات الله و بيّناته و حججه و برهانه اتقوا الله و لا تكونوا من الذين حقّت عليهم العذاب من لدى الله مالك الوجود هذا يوم فيه ينادى بحر العلم و اظهر لآلته ان انتم تعرفون و سماء البيان ارتفعت بالحق من لدى الله المهيمن القيوم لعمر الله كينونة العلم تنادى و تقول قد اتى المعلوم الذى تربّنت به كتب الله العزيز الودود قد ظهر منه كلّ فضل و خير و اليه يعود اتقوا الله يا معشر الجهلاء و لا تظلموا على الذين ما ارادوا الآ ما اراده الله و لا تتبعوا اهوائكم ان انتم تسمعون سيفنى ما ترونه اليوم و تنوحون على ما فرطتم فى جنب الله يشهد بذلك هذا اللوح المسطور ان افرح بما ذكرناك من قبل و فى هذا الحين بما لا ينقطع عرفه و لا يتغيّر بدوام اسماء الله رب العالمين أنا قبلنا ذكرك و ثنائك و تبايعك و خدمتك فى هذا النبأ العظيم و سمعنا ما نطق به لسانك فى المجالس و المحافل ان ربك هو السميع البصير أنا زينناك بطراز رضائى فى ملكوتى و ناديناك من شاطئ الواد الأيمن فى البقعة الثوراء خلف قلم الكبرياء من سدرة المنتهى انه لا اله الا انا الله العليم الحكيم قد خلقناك لخدمتى و اعلاء كلمتى و اظهار امرى متمسك بما خلقت له من لدن أمر قديم

و نذكر اوليائى فى هذا الحين و نبشّرهم بعنايات الله و ما قدر لهم فى كتابى المبين قد سمعتم شماتة الأعداء فى حبى و رأيتم ظلم الأشقياء فى سبيلى و انا الشاهد العليم كم من ارض تربّنت بدمائكم فى سبيل الله و كم من مدينة ارتفع فيها ضجيجكم و حنينكم و كم من سجن ساقكم اليه جنود الظالمين فاعلموا باليقين انه ينصرمكم و يرفعكم فى العالم و يظهر مقاماتكم بين الأمم انه لا يضيع اجر المقرّبين ايّاكم ان تحزنكم اعمال مطالع الأوهام و ما ارتكب كلّ ظالم بعيد خذوا كوب الاستقامة باسم الله ثم اشربوا منه بسلطانه القوىّ القدير كذلك لاحت من افق سماء اللوح شمس شفقتى و عنايتى لتشكروا ربكم العزيز الكريم البهاء المشرق من افق ملكوت بيانى عليك و على الذين اقبلوا اليك و سمعوا ما نطق به لسانك فى هذا الأمر العزيز العظيم انتهى

الحمد لله حفيف سدره منتهى بشأنى مرتفع كه قلوب اهل عالم اگر فى الجملة اقبال نمايند منجذب و مشتعل شوند بلکه كلّ اشياء ولكن شؤونات نفس و هوى عموم اهل عالم را از مالک ورى محبوب نموده افّ للذين منعتهم انفسهم و اهوائهم عن الله رب العالمين اين خادم فانى بايد بعدد كلّ اشياء شكر و حمد نمايد محبوب حقيقى را چه كه از قلم اعلى حكم رضا مخصوص آن محبوب روحانى نازل كلّ الخير لمن فاز بهذا المقام الأعلى و الرتبة العليا ان ربنا الرحمن لهو البازل الكريم در اين ايام مكرّر ذكر آن محبوب از لسان عظمت جارى و ظاهر انشاء الله بزيارت هر يك فائز ميشويد

اينكه ذكر آقايا و دوستان و اوليائى ارض ش را فرموديد لله الحمد بطراز حبّ الله مزيند و باسمش در ملاء اعلى مذکور و معروف اين فقره وقتى مخصوص در ساحت امنع اقدس اعلى عرض شد و هر يك بذكر محبوب عالميان فائز گشتند و اين كلمات عاليات از مطلع امر منزل آيات و مظهر بيّنات نازل قوله تبارك و تعالى

هو الذّاكر العليم الحكيم

يا حيدر قبل على دوستان آن ارض بذكر مظلوم عالم فائز شدند و در ساحت امنع اقدس مذکورند قد ذکرنا الحآء و السّين فى الواح شتى و فى الصّحيفة الحمراء الّتى ما اطّلع بها الّا الله ربّ الأرباب و انزلنا له ما خضعت له الآيات يشهد بذلك أمّ الكتاب و ذکرنا العلى بذكر انجذبت منه الأشیاء و عن ورائها کلّ ذى اذن فاز بنفحات هذه الأیام یا على کن على شأن لا تحزنک نعیق الّذین کفروا بالله و لا نعیب الّذین انکروا هذا الأمر الّذی به زلّت الأقدام و ذکرنا من سمّى بغلام قبل حسین مرّة بعد مرّة يشهد بذلك من ينطق فى هذا الحین أنّه لا اله الا انا العزیز الغفّار طوبى لک و لاسمک الّذی یجد منه المخلصون عرف خلوصک لله مالک الرّقاب انا نوصیک بالعمل الخالص لله وحده و بما یرتفع به الأمر بین العباد و ذکرنا من سمّى بمحمّد قبل باقر و نبشّره بعناية الله و بما نزل له فى هذا المقام ان افرحوا یا احبّائى فى ایامى قد ارسلنا الیکم من قبل ما يشهد لکم فى السّرّ و الاجهار تمسّکوا بعروة الله و حبله ثمّ انصروه فى ایامکم بجنود الحکمة و البیان انا نکبّر على اولیائى فى هناک و نوصیهم بالأعمال و الأخلاق و بما نزل من قلمى الأعلى فى اللیالی و الأیام انا جعلنا سلاح المقرّبین بیان الله مالک یوم التناد خذوه باسم ربّکم لعمر الله به یسخر من فى الآفاق کذلک اوقدنا سراج العرفان فى مشکاة البیان و انا المقتر العزیز المتّان یا اولیائى علیکم بهائى و رحمتى و عنایتى قد رأیتم ما لا رأّت عین و سمعتم فى سبیلی ما لا سمعت آذان العالم يشهد بذلك مشرق الوحى و مطلع البرهان قد سمعتم زماجیر الأعداء فى حبّی ان استمعوا فى هذا الحین ندائی الأهلئی أنّه لا یعادلہ شیء من الأشیاء يشهد بذلك من یدع العالم الى اعلى المقام انتهى فى الحقیقه فائزند بأنّچه که ناس از آن محرومند الاّ من شاء الله انشاء الله بکلّهم بر خدمت امر قیام نمایند و تکلم کنند بأنّچه که مقناطیس است از برای جذب عالم و آن بیانات حقّ جلّ جلاله است قسم بمحبوب عالم اگر ناس در دقائق معدوده محدوده بیانات الهی را اصغا نمایند البتّه از عالم و عالمیان مقدّس شده بر خدمت امرش قیام کنند بشأنى که حوادث ایشان را منع نماید و محروم نسازد در این ظهور اعظم میفرماید سلاح جنود الهی اخلاق مرضیه و اعمال شایسته و کلمه طیبیه بوده و هست این سلاح هرگز کند نشود و بصیقل محتاج نگردد هذا ما سمع الخادم من لسان ربّه المبین الحکیم این خادم فانی خدمت محبوب مکرمّ معظمّ حضرت انیس الّذی جعله المشرکون اسیراً و داروا به الدّیار سلام و تکبیر عرض مینماید حقّ واحد شاهد که لازال امام عین بوده و هستند و در هر حال از برای ایشان این خادم فانی تأیید میطلبد و همچنین آقایان مذکور سلام الله علیهم خدمت هر یک این خادم فانی تکبیر و سلام عرض مینماید و منتها خجالت از برای این عبد حاصل چه که جناب شیخ سل علیه بهاء الله عازم بودند و این عبد موفّق نشد بر ذکرى و یا ثنائى و اظهار خلوصى و حبّی و ودادى حقّ شاهد و گوا هست بشأنى این فانی بتحریر مشغول کاد ان یضلّ التّوم سبیل عینی و چون این خدمت راجع بحقّ جلّ جلاله است و اثمارش از برای کلّ لذا البتّه عذر فانی مقبول و مجرى است و از حقّ تعالی شأنه تأیید میطلبم که فانی را موفّق فرماید بر تدارک آنچه فوت شد انّ ربّنا الرّحمن لهو المقتر القدير

اینکه ذکر حضرت افنان جناب آقا میرزا ابراهیم علیه بهاء الله الأبهى فرمودند وقتى مخصوص در حضور من لا یعزب عن علمه من شیء عرض شد اذاً افتّر ثغر البیان و نطق بما عجز عن ذکره الامکان انّ الخادم یذکر على قدر معلوم قوله عظم بیانه و عزّ برهانه

بسمی المشرق من افق الفضل

کتاب انزله المظلوم من شطر السّجن لمن آمن بالله المهیمن القیوم أنّه یدع الکلّ الى الله و یهدیهم الى صراطه الممدود قد اتى الوعد و نسفت الجبال و انفطرت السّماء و انشقت الأرض و ينطق على غصن البیان مکلمّ الطّور یا افنانى علیک بهائى انا نذکرک و الّذین تمسّکوا بالعروة الوثقى و نوصیهم بما ینبغى لهذا الأمر الّذی کان مستوراً فى علم الله و مسطوراً فى لوحه المحفوظ طوبى لک و لمن شرب رحيق العرفان من ایدى عطاء ربّه الغفور قل یا ملأ الأرض اتقوا الله و لا تتبعوا أهواء الّذینهم لا

يفقهون خذوا ما امرتم به من لدى الله و لا تتبعوا كلَّ جاهل مردود قل يوصيكم الله بالبرِّ و التَّقوى ان اعملوا ما امرتم به و لا تكونوا من الذينهم لا يشعرون كن قائماً على الأمر على شأن لا تحجبك حجبات الأرض و لا تمنعك ضوضاء كلَّ غافل محجوب أنا زيناك بنسبتي هذا من فضل لا يعادله ما خلق في الأرض يشهد بذلك عباد مخلصون أنا نكبر عليك و على احبائى فى هناك الذين توجَّهوا الى الوجه اذ اشرفت انواره من افق العالم و اجابوا اذ ارتفع التَّداء من مقامه المحمود يا حرب الله فى هناك ان استمعوا من امواج هذا البحر انه لا اله الا انا العزيز الودود ان انصروا ربكم بسلاح البيان بالحكمة التى امرتم بها فى لوحى المسطور لا تحزنوا عن الذين ظلموا و لا تطمئنوا من الذين يدعون الايمان كم من غافل جعل الاقرار شركاً لآماله و كم من شقى يعترف ليعرف ما انتم عليه كذلك وصاكم الله من قبل انه لهو الحقّ علام الغيوب البهّاء المشرق من افق سماء فضلى عليك و على اوليائى فى هناك و على الذين ما نقضوا ميثاق الله و عهده و على امائى اللائى آمن بالله رب ما كان و ما يكون انتهى لله الحمد آن حضرت بعنايت حقّ جلّ جلاله فائز گشتند اين فانى خدمت ايشان اظهار فنا و نيستى مينمايد و از حقّ ميطلبدر هر آن بر مقامات افنانش بيفزايد انه على ما يشاء قدير

اينکه در توجّه بارض خضرا و آن اطراف مرقوم داشتند اين فقره عرض شد فرمودند حال توجّه بآن اطراف جايز نه وقتى از اوقات اين كلمه عليا از لسان عظمت شنیده شد فرمودند يا عبد حاضر نفوسى که بعنايت حقّ فائزند و مقدمند بر كل معدود بوده و هستند و بايد ايشان نفوس معروفه را ستر نمايند و اقبال و ايمانشان را مستور دارند و آنچه از ايشان در امر الله ظاهر شود نظر بحکمت بايد مستور باشد از اعين و ممنوع باشد از آذان انتهى فى الحقيقه اين فقره مهمّ است تفکر در آن لازم چه که ميشود سبب فتنه‌هاى عظيمه و ضررّ کلى شود مثلاً شخص معرّز معروفى اگر مشاهده نمايد ذکرش انتشار يافته و اين سبب ذلّت و پستى مقامش ميگردد بكمال ظلم قيام نمايد تا بر رتبه و مقام و عزّش نقصى راه نيايد فى الحقيقه مراعات اين فقره لازم حقّ جلّ جلاله الهام فرمايد آنچه را که مصلحت کل است

ذکر جناب آقا ميرزا عبدالکريم عليه بهاء الله نموده بودند عريضه ايشان در ساحت امنع اقدس عرض شد و يك لوح از سماء مشييت الهى مخصوص ايشان نازل انشاءالله بآن فائز شوند و از عرفش اهل آن ديار را معطر نمايند هذا ما نطق به لسان العظمة فى ليلة دلماء قوله عزّ بيانه و جلّ كبريائه

هو الناظر من افقه الأعلى

تالله قد ظهر امّ الكتاب و يدع الكلّ الى الله ربّ العالمين و البحار تنادى قد ظهر البحر الأعظم الذى يسمع من امواجه انه لا اله الا انا الفرد الخبير و الأشجار تصيح و تقول يا ملأ الأرض قد ارتفع حفيف سدره المنتهى و صرير القلم الأعلى ان استمعوا و لا تكونوا من الغافلين و الشمس تنادى يا معشر العلماء قد انفطرت سماء الأديان و انشقّ القمر و كلّ فى حشر بديع اتقوا الله و لا تتبعوا اهوائكم ان اتبعوا من شهد له كتب الله العليم الحكيم قد رجع حديث الطور فى هذا الظهور و المكلم يقول قد اتى المقصود و استقرّ على عرش الايقان ان انتم من العارفين و وصى الكلّ بما يرتفع به امر الله و يهدى الكلّ الى صراطه المستقيم كم من مملوك انجذب من نداء الله و كم من مالک قام على الظلم على شأن ناح به سگان الفردوس الأعلى و اهل هذا المقام الكريم كم من فقير شرب رحيق الوحى و كم من غنى اعرض و انكر الى ان كفر بالله مالک هذا اليوم المبارك البديع قل خافوا الله ثم انصفوا فى هذا النبأ الذى اذا ظهر خضع له كلّ نبأ عظيم قل يا معشر الجهلاء ان تنكروه بأى برهان يثبت ايمانكم برسلى الله من قبل و بما نزل من ملكوته العزيز المنيع هل يغنيكم ما عندكم و هل يحفظكم اموالكم لا ونفس الله المهيمنة على من فى السموات و الأرضين ضعوا ما الفتومه بأيدى الظنون و الأوهام و خذوا كتاب الله الذى نزل بأمره المبرم المتين قد حضر كتابك لدى المظلوم و انزل لك هذا اللوح الذى تضوّع منه عرف عناية ربك المشفق الكريم نسأل الله بأن يجعلك علماً فى

مدينة ذكره و يرفع مقامك فى هذا الأمر الذى يرى المخلصون قبائل الأرض فى ظلّه انّ ربّك لهو العليم الخبير و نسأله بأن يرزقك خير ما فى كتابه أنّه لهو السّامع المجيب كن قائماً على نصره امره بجنود الحكمة و البيان كذلك قضى الأمر من لدى الله العزيز الحميد طوبى لمقبل اقبل اليوم و لمستقيم ما خوفته جنود الظّالمين بهاء الظّاهر اللّائح من افق ملكوت البيان عليك و على الذين اخذوا رحيقه المختوم باسمه القيوم و شربوا منه رغماً للذين كفروا بالذى آمنوا به و انكروا هذا الثّبأ الذى شهد له الله فى كتابه العزيز القديم و نذكر الذين آمنوا من ذوى قرابتك و نبشّروهم بفضل الله و رحمته الّتى سبقت من فى السّموات و الأرضين انتهى

حمد مقصود عالميان را چه كه امواج بحر عنایتش متتابع و ارياح فضلش مترادف يا محبوب فؤادى مع آنكه احزان از كلّ جهات احاطه نموده قلم اعلى در ليالى و ايام متحرّك و مشغول روح من فى العالمين لأثر قلمه الفداء اين خادم فانى هم خدمت جناب مذکور تكبير ميرساند از عرف آيات الهى كه از سماء مشيّت مخصوص ايشان نازل اميد هست فائز شوند بآنچه كه نفاذ او را اخذ نمايد و تغيير راه نيابد الأمر بيد الله يفعل ما يشاء و يحكم ما يريد و هو المقتدر القدير مع جناب شيخ سرل هم لوحى باسم ايشان نازل و ارسال شد ذكر جناب يوسف خا عليه بهاء الله نموده بودند الحمد لله بعنايت حقّ جلّ جلاله فائزند اين فانى خدمت ايشان تكبير ميرساند مخصوص ايشان الواح متعدّده نازل و ارسال شده انشاءالله بآثار قلم اعلى فائز شوند و به ما يبنغى لأيامه عامل گردند ذكرشان در ساحت امع اقدس بوده و هست هذه بشارة من الخادم اليه اينكه ذكر جناب آقا محمّد حسين (با) عليه بهاء الله فرموده بودند بعد از عرض در ساحت امع اقدس لآلى ذكر بر شكل اين كلمات از بحر بيان لايزالى ظاهر قوله تبارك و تعالى

بسمه الذّاكر العليم

يا محمّد قبل حسين كن مستعدّاً لنزول عناية الله ربّ العالمين انّ الرّحمن اراد ان يقذف لك لآلى العرفان من بحر فضله العزيز المنيع هل من ذى بصر يشهد و يرى و هل من ذى سمع يسمع ندائى الأحدى من الأفق الأعلى و هل من ذى قلب يقبل الى سدره المنتهى على شأن لا تضعفه سطوة الملوك و لا وضوء المملوك ينطق بالحكمة و البيان فى الامكان و يشهد بما شهد الله أنّه لا اله الا هو القوىّ الغالب المقتدر العليم الحكيم

يا حسين قد ذكر ذكرك لدى المظلوم فى السّجن الأعظم و انزل لك ما لا تعادله كتب العالم يشهد بذلك مالک القدم ولكنّ النّاس اكثرهم من الغافلين انا نادينا من افق البرهان من فى الامكان منهم من اخذه عرف بيان ربّه على شأن نبذ ما عند النّاس شوقاً للقاء الله ربّ العرش العظيم و منهم من تحيّر و توقّف و منهم من سرع و طار و اجاب مولاه القديم و منهم من اعرض و انكر الى ان كفر بالله العزيز الحميد و منهم من افتى عليه بظلم ناح به كلّ عارف بصير انا دعوناهم الى كوثر الحيوان و هم حكموا على سفك دمى بظلم مبين كذلك اشرفت شمس التّبيان من افق سماء بيان ربّك الرّحمن انك اذا فرت بأنوارها سيّح بحمد ربّك و قل لك الحمد يا اله العالمين طوبى لك و للذين ما منعهم الدّنيا و زخارفها عن هذا الأفق المنير كبر احبائى من قبلى انا نوصيهم بالحكمة الّتى انزلنا حكمها فى كتابى البديع انتهى

و همچنين ذكر جناب آقا داراب و مشهدى باقر عليهما بهاء الله نموده بودند هذا ما نزل لهما من ملكوت فضل ربّنا الرّحمن الرّحيم قوله عزّ بيانه و جلّت عظمته

بسمى المظلوم الغريب

ان يا قلم الأعلى اياك ان يحزنك ظلم العلماء او سطوة الأمراء او ضوضاء كل همج رعاك كلما زاد البلاء امرناك بالنداء اعظم
عمّا ناديت من قبل ان ربك لهو الأمر المختار دع الأطفال ليلعبوا بالتراب كذلك يأمرك الوهاب في هذا الحين الذي يذكر
عبده داراب كن راکضاً مرة الى اليمين و قل يا اصحاب اليمين قد قرّت عيونكم بما اشرفت شمس الظهور و اخرى الى الشمال
و قل يا اصحاب الشمال موتوا بغيظكم قد اتى المكنون و ظهر المخزون و ينطق امامه ام الكتاب يا اهل البهآ اياكم ان تمنعكم
شؤونات الأعداء عن مالک الأسماء سوف يفنى ما ترونه اليوم و يبقى لكم ما نزل من لدى الله في المآب هذا يوم فيه تغردت
حمامة البيان على غصن العرفان و ظهر الصراط و سكرت الأبصار كذلك دارت افلاك البيان بحركة اصبع ارادة ربك الرحمن
و سرت السفينة الحمراء على قلوب الكبرياء امراً من لدى الله رب الأرباب

و نذكر من سمى باقر و الذين معه ليفرحوا بعناية الله و رحمته انه لهو المشفق العزيز الوهاب

يا اوليائي نوصيكم بما ينبغي لمقاماتكم و لهذا الأمر الذي جعله الله مقدساً عن الأذكار خذوا لوح الله بقوة من عنده ثم
اذكروه في الليالي و الأيام و في العشي و الاشراق طوبى لمن خرق الحجاب الأكبر و سمع حفيف السدرة من شطر المنظر
الأكبر انه من اهل الفردوس الأعلى في الزبر و الألواح البهآ عليكم و على الذين نبذوا اوهام الناس عن ورائهم متشبثين بأذيال
ردآ ربهم مالک الایجاد انتهى

يا محبوبی عالم را آمال از عرفان مآل منع نموده و اموال از غایة قصوی محبوب ساخته بقطره متمسک و از بحر غافل
و بکتاب متشبث و از ام الكتاب محروم آیا چه سکری است که عالم را احاطه نموده بشأنی که فی الحقیقه شمس را از ظل
تمیز نمیدهند العظمة لله القدرة لله فی الحقیقه این خادم فانی خود را در منتها درجه تحیر مشاهده مینماید چه که ملاحظه
میشود امری که حقیقتش از ظهور آفتاب و بحر و سماء و ارض واضحتر و لائحتر است کل از آن محجوب و محروم از حق
جلّ جلاله این خادم فانی طلب مینماید که بید مبارک از بحر عنایت بر مردگان مبذول فرماید آنچه که سبب حیات کل است
تا کل لذت حیات و لذت بیان رحمن و لذت عنایتش را بیابند و بمثابه روح در عالم حرکت نمایند انه لهو السميع المجیب و
هو الغفور الکریم

و اینکه مرقوم داشتید در آن سمتها دوستان الهی وجهی معین نموده اند مخصوص اهل سجن ارض ط يشکر الخادم ربّه
انه ايدهم على ما ينبغي لهم في مثل هذه الأيام و هذه الحوادث

و اینکه مرقوم فرمودید قدری را نگاه داشتند تا در حرکت زحمت بر حضرت مذکور (اف) علیه من کلّ بهآ ابهآ وارد
نیاید این فقره بعد از عرض در ساحت امنع اقدس مقبول افتاد بشأنی که فرمودند طوبی له و نعیماً له بما يكون ناظراً فی الأمور
الی عزّ امر الله و سلطانه و ارتفاع كلمته و اعلاء حکمه یا عبد حاضر از حقّ بطلب مبلّغین در جمیع احوال ناظر باشند بآنچه
که سبب و علّت تصوّع عرف تقدیس است بین عباد طوبی لحیدر قبل علی انا اعترفنا برضائنا عنه و شهد بذلك قلمی الأعلى
فی هذا المقام و مقامات اخرى باید مبلّغین بقدر ضرورت از حقوق اخذ نمایند و آنهاً اگر بروح و ریحان واقع شود انتهى

اگرچه در شرایط مبلّغین از قلم اعلى جاری شد آنچه که کافیسست و لکن در این ایام در عریضهئی که این عبد خدمت
یکی از افنان سدره عرض مینمود این کلمه علیا از لسان عظمت استماع شد قوله عزّ کبريائه و جلّ شأنه از حقّ میطلبیم ایشان
را مؤید فرماید بر خدمت امر و تبلیغ ما انزله الوهاب فی الكتاب بشأنی که ما يشهد و یری حجاب نشود و منع ننماید انشاءالله
بثوب تقوی و رداء زهد و اکیل انقطاع مزین شود آنچه ذکر شد بمثابه سلاحست از برای مبلّغین بل احد و احکم و انفذ
انتهی

جناب محبوب فؤاد آقا میرزا اسدالله علیه بهآ الله الأبھی هم سنه قبل در این فقره مرقوم داشته بودند و مقصودشان
آنکه هر مبلّغی که من عند الله موفق و مأمور است باین امر عظیم باید بقدر کفاف با او باشد و در هر ارض که وارد میشود

کمال انقطاع از او ظاهر باشد و فی الحقیقه این فقره مرقاة اعظم است از برای ارتقا و صعود و اقبال و توجّه امم زهد و انقطاع دو جناحند از برای صعود اسیرهای نفس و هوی الی هوآء القرب و اللّقاء لله الحمد آن حضرت عمل فرموده آنچه را که عندالله مقبول بوده این مقامیست بزرگ و شائنیست عظیم حضرت افنان اح علیه من کلّ بهآء ابهاه و بعضی از ایشان بسیار زحمت کشیده‌اند فی الحقیقه آنچه از ایشان برآمد عامل شده‌اند و در اعلاء کلمه و ارتفاع امر و انفاق کوتاهی ننموده‌اند آن حضرت خود چون راضی بزحمت ایشان نشده‌اند باید احبّاء الهی را هم بکمال روح و ریحان آگاه نمایند که شاید از بعد آقایان افنان علیهم من کلّ بهآء ابهاه مستریح شوند اگرچه حقّ جلّ جلاله عطا میفرماید آنچه را که سزاوار است و لکن چون در این ایام دستگاه تجارت ایشان را خسارتی رسیده لذا چندی فارغ باشند اقرب بتقوی است یا محبوب فؤادی عنایت بزرگی در باره ایشان شده اگرچه حال از ایشان و غیر ایشان این فقره کما هو حقّه مستور است و لکن یظهره الله ربّنا المقتدر العظیم الحکیم اینکه مرقوم فرمودند در منزل جناب حاجی میرزا فضل‌الله علیه بهآء الله تشریف داشتند مع دوستان الهی علیهم بهآء الله ذکرش در ساحت اقدس عرض شد هذا ما نطق به محبوب العالمین و المذكور فی افئدة النّبیین و المرسلین قوله عزّ کبریائه یا فضل‌الله فضل حقّ جلّ جلاله در بارهات مشهود و ظاهر چه که بذکرش فائز شدی و در سجن اعظم از قلم اعلی اسمت نازل جمیع انبیا و اولیا و اصفیا باعظمیّت این فضل گواهی داده و میدهند ان افرح بهذا الفضل المبین احبّای الهی که در آن مجمع حاضر بودند هر یک را ذکر نمودیم و در کتاب الهی از قلم اعلی اسم هر یک ثبت شده طوبی لهم انا نکبّر من هذا المقام علیهم و علی اصفیائی و اولیائی هناك و فی دیار اخری و نوصی الكلّ بالصّبر و الاضطبار فیما ورد علی الأبرار و بما یرتفع به امر الله العظیم الحکیم انتهى

و اینکه مرقوم داشتید ورقه علیها بهآء الله اخت محمد ق ا خا بافق اعلی توجّه نموده لدی العرش عرض شد و همچنین عریضه اش معروض و هذا ما نطق به لسان الکبریاء فی الجواب قوله عزّ بیانه و جلّ ذکره

هو السّامع المجیب

یا امتی و ورقتی ان افرحی بما صعد ندائک الی سدرۃ المنتهی و أنّها اجابتک من الأفق الأعلى أنّه لا اله الاّ انا المظلوم الغریب قد ظهرنا و اظهرنا الأمر و هدینا کلّ الی صراط الله المستقیم و شرعنا الشّرایع و امرنا کلّ بما ینفعهم فی الآخرة و الأولى و هم افتوا علی سفک دمی بذلک ناحت الحور و صاح الطّور و بکی الرّوح الأمین قد منعوا انفسهم عن فیوضات الاّیام بما اتبعوا کلّ جاهل بعید قد نبذوا بحر العلم عن ورائهم متوجّهین الی الجهلاء الذّین یدعون العلم من دون بیّنة من الله ربّ العالمین طوبی لک بما نبذت الأوهام و تمسّکت بحبل الله المتین در فضل حقّ جلّ جلاله ملاحظه نما چه بسیار از ملوک و ملکه‌های عالم بعد از طلب و آمال و انتظار از مقصود عالمیان محروم ماندند و تو بان فائز شدی انشاءالله فائز شوی بعملی که عرفش بدوام اسماء حقّ جلّ جلاله باقی و پاینده ماند لعمر الله بکلمه یا امتی معادله نمینماید آنچه در ارض مشهود است زود است چشمهای عالم بمشاهده آنچه از قلم اعلی نازل شده روشن و منیر گردد طوبی لک و لأمّ رضعتک قدر این مقام را بدان و بایست بر خدمت امر بشائی که شبهات و اشارات مرییین ترا از قیام باز ندارد آفتاب یقین مشرق و ناس بظنون متمسک بحر علم مّواج و قوم بذیل جهلا متشبّث این امراض مزمنه را دریا ق رفع نمایند مگر بعنایت حقّ جلّ جلاله اماء آن ارض را تکبیر برسان و بفضل و رحمت الهی بشارت ده انا اردنا لک مقاماً ان احمدی ثمّ اشکری ربّک الفضّال الکریم الحمد لله العلیّ العظیم انتهى

لله الحمد بما انعم و اکرم امطار ربیع رحمانی نصیب قاصدین و طالبین و قانات صادقات بوده و هست اشعة آفتاب کرم بشائی دیده میشود که اگر جمیع کائنات فی الجملة اقبال نمایند بیحر عنایتش فائز شوند از دریا‌های کرم و جودش سائل و آمل که کل را بانوار هدایت مزین فرماید و از این فضل لا مثل له محروم نسازد أنّه لهو الفضّال الکریم

و دستخط دیگر آن محبوب که بتاريخ ۱۵ شهر ذی القعدة الحرام بود عالم عالم فرح بخشید و مسرت عنایت نمود
انشاءالله لازال بعنایت حقّ جلّ جلاله مسرور باشید

و اینکه در باره جناب م ش علیه بهاء الله مرقوم داشتید چندی قبل لوح امنع اقدس مخصوص ایشان بصحابت جناب
شیخ س ل علیه بهاء الله ارسال شد انشاءالله مؤید باشند بر خدمت امر اگرچه خطاهای کبیره از ایشان ظاهر و لکن عفا الله عنه
فضلاً من عنده حال لحاظ عنایت بایشان متوجّه و امید هست از فضل بیمنتهای حقّ جلّ جلاله آنچه مصلحت ایشانست از
سما عنایت نازل فرماید و از قلم تقدیر مقدر نماید لا یعلم الانسان ما یضره و ما ینفعه هو یعلم و یعمل ما ینبغی لعنایتہ لأحبائہ
لکن آنچه این خادم فانی از برای ایشان طلب نموده اینست که در این ایام عامل شوند لله و فی سبیل الله آنچه را که بدوام
ملک و ملکوت عرف بقا از او متضوّع باشد باری در هر حال از حقّ میطلبم آنچه را که خیر عباد در اوست

و اینکه مرقوم فرموده بودند اجلاً لأمر الله من غیر اطلاع حرکت فرمودند این فقره لدی العرش بسیار مقبول افتاد هذا
ما نطق به لسان العظمة قوله جلّ جلاله و لمثله ینبغی ان یعمل ما عمل و لمثله یلیق ان یبلغ امر ربّه انتهی
و وقتی از اوقات این کلمه علیا از لسان مالک وری و ربّ عرش و ثری شنیده شد قوله عزّ کبریانه زهد و انقطاع بمثابه
نیرین اعظمینند از برای سما تبلیغ طوبی لمن فاز بهذا المقام الأكبر و المقرّ الأطهر الأعظم انتهی

اینکه الواح خواسته بودند با اسم و بی اسم ارسال شد و همچنین مخصوص اولیای آباءه علیهم بهاء الله مالک الأحدیّه
الواح بدیعۀ منیعۀ از سما مشیت الهیّه نازل و ارسال شد طوبی لهم طوبی لهم و لهم حسن المبدأ و المآب
اینکه در باره جناب حاجی میرزا شک (ت ر) علیه بهاء الله مرقوم داشتید لله الحمد بعنایت حقّ جلّ جلاله فائز شدند
و مکرّر ذکرشان در ساحت اقدس شده و لوح امنع اقدس هم مخصوص ایشان ارسال گشت یسأل الخادم ربّه بأن یجعله
مستقیماً علی هذا الأمر الأعظم علی شأن یشار الیه بالبنان حرکت و توجّهشان حال از حکمت خارج لو شاء الله یکتب له من
قلمه الأعلى اجر لقاءه هذه کلمة سمعها الخادم من لسان ربّه المشفق الکریم البهّاء علیه

اینکه در باره قطعاتی که مخصوص جناب خان علیه بهاء الله ارسال شده مرقوم داشتند تفصیل آنکه آن قطعات مال
سرکار خان نبوده شخصی خواسته بود لذا ارسال شد و حال دادن باو هم جایز نه حسب الأمر باید بآن جناب برسد مطالبه
فرمایند حینی که ذکر محبوب فؤاد حضرت شیخ ع ل الذی فاز فی اول ایّام قبل اکثر الأنام و همچنین ذکر آقایان اف علیهم
من کلّ بهاء ابهه در ساحت امنع اقدس اعلی مطابق دستخط آن محبوب عرض شد این کلمات عالیات از مشرق امر مشرق
قوله عزّ کبریانه یا حیدر قبل علی نار سدره مشتعل و مکّم طور ظاهر و ناطق لعمر الله اگر دوستان الهی فی الجملة توجّه نمایند
حلاوت بیان رحمن ایشان را بشائی جذب نماید که آثارش ارض را احاطه کند و همچنین از نار سدره بشائی مشتعل شوند که
اثر حرارت در کل ظاهر گردد و این اشتعال و جذب نظر باسباب گاهی ظاهر و هنگامی مستور یعنی وقتی در ظلّ اسم ظاهر
ظاهر و زمانی در ظلّ اسم باطن باطن علی علیه بهائی و همچنین افنانی علیهم بهائی از اقبال و توجّه و اشتعالشان افنده و
قلوب مشتعل و آثار آن اشتعال در عالم موجود و لکن حال مستور سوف یری العالم جذبهم و اشتعالهم و آثار ما عملوا فی سبیل
الله ربّ العالمین لهم ان یشکروا الله بهذا الفضل الذی لیس له مثل فی العالم و ما ادركه الأمم صد هزار حسرت و خسارت از
برای نفوسی که محجوب مانده اند و باقوال کذبۀ مفتریه از افق اعلی و ذروه علیا ممنوع گشته اند کذلک زینّا سماء عنایتی بنیر
بیانی لأولیائی الذین ورد علیهم فی سبیلی ما خزن اجره فی علم الله العلیم الخبیر انتهی

الحمد لله حضرت محبوب فؤاد جناب شیخ ع ل علیه بهاء الله الأبھی در ایّامی فائز شدند که افق آفتاب حقیقت از
سحاب خالی نه و فرات رحمت الهی در سرّ سرّ جاری و وجه امر از ابصار و عیون مستور صد هزار طوبی از برای ایشان که در
مثل آن ایام بیحر اعظم رسیدند و از انوار آفتاب حقیقت قسمت بردند و همچنین آقایان عظام حضرات اف علیهم من کلّ بهاء

ابهاه فائزند بمقامی که این عبد از ذکر آن عاجز است چه که حقّ جلّ جلاله ایشان را بشفاعت نسبت خود مزین داشته جمیع عالم بیک کلمه یا افغانی معادله ننمایند دیگر آیاتی که مخصوص ایشان نازل شده بأفصح بیان تشهد لهم امام وجوه العالم هنیئاً لهم و مریناً لهم

و همچنین آقایان و اولیای حقّ جلّ جلاله که ذکرشان را فرموده بودند هر یک مکرراً بعنایت الهیه فائز گشته اجر کل عندالله ضایع نشده و نمیشود قسم بآفتاب ظهور یک نفس که در محبت الهی برآورده اند عندالله مذکور و در صحیفه حمرا از قلم اعلی مسطور است اگر هر یک را بخواهم ذکر نمایم و مقامش را اظهار دارم باید بدفاتر متعدده و تألیف کتب عدیده مشغول شوم حقّ خود ظاهر میفرماید این خادم از حقّ میطلبد ایشان را در جمیع احوال تأیید فرماید بر استقامت و خدمت و خلوصی که جمیع اشیاء بر آن گواهی دهد و آثارش در عالم ظاهر و هویدا گردد

اینکه ذکر جناب محمد قبل با (خ) و جناب میرزا ابو علیهما بهاء الله نموده بودند که الحمد لله در اول شباب بافق اعلی توجه نموده اند این فقره در منظر اکبر عرض شد هذا ما نزل لهما من لدی الله العلیّ العظیم قوله تبارک و تعالی

بسمی المظلوم

کتاب انزله الرحمن من ملکوت البیان لمن فی الامکان طوبی لمن سمع و اجاب و ویل لكل غافل مرتاب هذا یوم تنور بانوار الوجه و فیه ینادی لسان العظمة الملك لله مالک یوم المآب قد ذکر ذکرک فی هذا المقام انزلنا لک ما عجزت عن ذکره السن الأنام ان افرح بما ذکرک فی السجّن الأعظم و توجه الیک وجه القدم من اعلی المقام انا انزلنا الآیات و اظهرنا البینات و دعونا الکلّ الی سوء الصراط من الناس من اعرض و انکر و منهم من افتی علینا من دون بیّنة و برهان و اول من اعرض عنا علماء الأرض فی هذا العصر الذین یدعوننی فی اللیالی و الاّیام باسمی یتکون علی الوسائد العلیا و اذا اظهرت نفسی قاموا علیّ علی شأن صاحبت به الحصة طوبی لک بما سمعت النداء و اقبلت الیه و اجبت مولاک اذ اتی بقدرة و سلطان و هذا ما نزل للاخر قوله عزّ کبریائه

بسمی الظاهر من افق البیان

سبحان الذی ظهر و اظهر امره علی شأن نطقت الأشیاء قد جاء الوعد و اتی الموعد الذی شهدت الذرات انه لا اله الا هو المهیمن القیوم قد قرّت عیون المقرّین من هذا الظهور الذی به نطقت سدره الطور و انار الدیجور و هدرت حمامة الأمر علی اغصان دوحه البیان انه لا اله الا هو العزیز الودود کم من عبد اقبل الی الأفق الأعلی و کم من ملک اعرض عن الله مالک الملوک طوبی لقلب اقبل و لوجه توجه و لأذن سمعت هذا النداء الذی ارتفع من هذا المقام المحمود انک لا تحزن من شیء توکل علی الله فی کلّ الأمور قل

لک الحمد یا الهی بما ذکرتنی فی السجّن و عرقتنی ما کان مکنوناً فی علمک و مسطوراً فی کتیبک اسألك بأن تجعلنی مستقیماً علی امرک و متشبّثاً بذیل عنایتک انک انت المقتدر العزیز الغفور انتهى

و اینکه ذکر ورقه اخت جناب آقا غلامحسین علیهما بهاء الله نموده بودند در ساحت امنع اقدس عرض شد هذا ما نزل لها و للأوراق التي اقبلن و آمن بالله الفرد الخبیر قوله جلّ کبریائه و عزّ بیانه

هو المشرق من افق الظهور

یا امتی و یا ورقتی حمد کن محبوب عالمیان را که باین فیض اعظم فائز شدی در ایامی که اکثر علما و رجال ارض از آن محرومند ترا باسم ورقه ذکر نمودیم تا بمثابه اوراق از اریاح اراده حقّ جلّ جلاله متحرک باشی چنانچه اوراق اشجار ارض از هبوب اریاح ان اشکری ربّک بهذا الذکر المبین اگر حلاوت کلمه یا امتی را بیابی از عالمیان خود را فارغ مشاهده نمائی و در لیالی و ایام بذکر مقصود یکتا مشغول شوی اوراق و امائی که از فرات رحمت رحمانی آشامیدند و بشرط الله ناظرند هر یک را بابدع بیان ذکر نمودیم طوبی لهنّ و نعیماً لهنّ سوف یظهر الله مقامهنّ فی مقام لا یذکر بالأذکار و لا یوصف بالأوصاف و ترا وصیت مینمائیم بآنچه سبب ارتفاع امر الله است مابین عباد و اماء ندای دوستان را میشوند و اعمال را مشاهده میفرماید آنه هو السّمیع البصیر البهآء علیک و علیهنّ من لدی الله المقتدر العلیم الحکیم انتهى

و اینکه ذکر سیده کبیره علیها بهآء الله که به حاجیه معروفند نموده بودند عرض شد و یک لوح اقدس مخصوص او نازل یا محبوب فؤادی امواج فضل الهی نه بشانیست که انسان بتواند تعقل نماید و یا از عهده شکر برآید کینونت حمد و ثنا و شکر در این عرصه خود را فانی مشاهده مینماید و عاجز و قاصر می بیند در ایامی که از سماء بغضا سهام بلا اغزر از امطار نازل و ظلمت ضغینه از جمیع جهات محیط قلم اعلی بشائی ناطق که صد هزار جوهر روح منصعق مشاهده میگردد بصد هزار عجز و ابتهاج عرض مینمایم غافلین را آگاه فرماید و از دریای دانائی بنوشاند اوست باذل اوست معطی اوست بخشنده اوست کریم اوست توانا و بینا از مطلب دور افتادم هذا ما نزل لها قوله جلّ جلاله

هو الناظر من افقه الأعلی

ای کنیز خدا بشنو ندای مالک اسماء را که در سجن بتو توجه نموده و ترا ذکر مینماید هر قاصدی را اعانت نموده و هر ندائی را جواب عطا فرموده و هر طالبی را راه داده امروز سبیل مستقیم ظاهر و میزان عدل منصوب و انوار آفتاب فضل مشرق ولکن ظلمت انفس ظالمه بمثابه غمام مابین آفتاب فضل و اهل عالم حجاب شده و حایل گشته طوبی از برای کسی که حجاب را خرق نمود و بانوار آفتاب ظهور منور گشت چه بسیار از نفوس که خود را از عقلا و اهل دانش میشمردند و در یوم الهی از جمیع فیوضات محروم و ممنوع گشتند یا ورقتی یا امتی قدر این فضل را بدان و همچنین رحمتی که بر تو سبقت گرفت و ترا بافق اعلی هدایت نمود اماء قانات را از لسان مظلوم تکبیر برسان و بعنایتش مسرور دار انتهى

و هذا ما نزل لضلع جناب الأنیس علیهما بهآء الله

هو الشاهد العلیم

یا ورقتی ان استمعی ندائی من شطر سجنی آنه لا اله الا هو الحقّ علام الغیوب انا انزلنا من سماء الظهور ما انارت به الوجوه و قرّت به العیون قد اتی الوعد و القوم لا یشعرون قد ظهر الموعود و هم لا یفقهون قد اتی من خضع له العالم و تزعزعت ارکان الأمم الّذین نقضوا الميثاق و العهود قد اتاهم من یدکرونه فی اللیالی و الاّیام و هم اعرضوا عنه و افتوا علیه بظلم ناح به روح الأمر و صاح العرش فی مقام مرفوع ان اشکری ربّک بما اختارک لعبده الّذی کان اسیراً بأیدی المشرکین فی سنین معدودات و نجاه امرأ من عنده و هو المقتدر علی ما کان و ما یکون یا ورقتی حمد کن مقصود عالم را که چشمت را روشن نمود بنور معرفت خود و اذنت را فائز فرمود باصغاء ندائه الأحلی ندائی که در لیالی و ایام و عشی و اشراق مرتفع است ید فضل دستت را گرفت و از ظلمات اوهام بمشرق یقینت آورد از حقّ میطلبیم ترا مؤید فرماید بر آنچه که لایق این مقام بلند است آنه غفرک و

امك ان ربك لهو الفضل الكريم انا نبشرك و اياها برحمتي و عنایتی و نذكر ضلع اخيك و نبشرها بفضلی الذي احاط من فی السموات و الأرضین الحمد لله رب العالمین انتهى

اشراقات انوار آفتاب حقیقت اولیا و احباً و قانات و ورقات را اخذ نموده لعمر محبوبنا و محبوب من فی السموات و الأرض اگر بگوش حقیقت آیات الهی را اصفا نمایند کل مشتعل شوند بشأنی که عالم را مشتعل نمایند یعنی هر نفسی که در او بقیة روح باقی بزندگانی حقیقی فائز میشود انه علی کل شیء قدير

در این وقت بمنظر اعلی توجه نموده الی ان دخلت المقام اذاً نطق لسان العظمة قال و قوله الأهلی یا خادم بچه مشغول بودی عرض شد بتحریر جواب مراسلات جناب میرزا و ذکر اولیا در آن حین این کلمه علیا از لسان مالک وری نازل قوله جل کبرائه و عظم اقتداره انا نحب ان نذكر انجم سماء العرفان مرة اخرى و نصیهم بما یرتفع به امر الله المهیم القیوم طوبی لهم بما اقبلوا و سمعوا و اجابوا و فازوا بما غفل عنه علماء الأرض و عرفانها الا من شاء الله رب العالمین باید باتحاد و اتفاق تشبث نمایند بشأنی که اختلافات عالم سبب تشبث نشود و فصل نمایند بکمال همّت بر اصلاح عالم قیام کنند و در جمیع اوقات بحکمت و بیان ناس غافل را بیحر دانائی هدایت نمایند که شاید آگاه شوند و از ما سوی الله فارغ و آزاد گردند و امر مینمائیم دوستان خود را بحفظ مقامات خود لعمری از برای هر یک مقامی مقدر که اقلام عالم از ذکرش عاجز است طوبی لهم طوبی لهم انتهى

فی الحقیقه امروز روز اعمال و افعال و حکمت و بیان است در لوحی از الواح این کلمه علیا از قلم اعلی نازل قوله عزّ بیانه در جمیع امور بحکمت ناظر باشید حکمت دریاق اعظم است بسا میشود معرض را مقبل مینماید و دشمن را دوست تمسک باو لازم چه که در اکثری از الواح این فقره از سماء مشیت مطلع نور احدیه نازل طوبی للعالمین در کلّ حین متمسک باشید بامری که سبب اعلاء کلمه الله گردد اعمال طیبیه و اخلاق مرضیه جند اللهند در این ظهور اعظم و همچنین کلمه طیبیه مبارکه این جنود جذاب قلوبند و فاتح ابواب این سلاح احدّ از سلاح عالم است فاسأل الله بأن یؤید کلّ علی ما نزل من قلمه الأعلى فی الزّیر و الألواح انتهى در جمیع احوال از حقّ جلّ جلاله تأیید میطلبیم بی عنایاتش هیچ شیء از اشیاء ثمری نداشته و ندارد له الفضل و الجود و الکرّم و له ما یعجز عن ذکره الأمم

دستخط دیگر آن محبوب که بتاريخ ۲۳ شهر شعبان المعظم بود فی الحقیقه آب قوس بود از برای تشنه قلب الأسد لله الحمد مسرت کلی حاصل هر هنگام نفعهئی از شطر محبت آن محبوب متضوع میشود فی الحقیقه نافه مشکى است از برای این خادم فانی دماغ جان معطر و قلب با قوت جدید ظاهر چه که تمام آن مزین است بذکر و ثنا و خدمت و محبت محبوب عالم و در آن مرقوم آنچه که بر حزب الله در ارض میم و الف وارد شده تعالی تعالی عمل العلی و ذکر العلی و بیان العلی و استقامة العلی و شهادة العلی و محو العلی و صحو العلی و صعود العلی و علو العلی لعمر محبوبنا و محبوبکم و مقصودنا و مقصودکم قد ظهر منه من الاستقامة ما تزینت به سماء الاقتدار و من المظلومیة ما ناحت الحوریات فی الغرفات و اهل الفردوس الأعلى فی مقامات عالیات فی الحقیقه همچو دمّی حیف بود هدر برود و در بساط منجمد شود حسن کار این بود که احدی از ایشان مغایری ندید و خلاف حکمتی واقع نه خالصاً لوجه الله اغلی و اعزّ اشیاء عالم را انفاق کرد هنیئاً له یک عالم هنیئاً از برای او لفظ و بیان و ذکر این عبد قابل این مقام نه ولکن از قلم اعلی نازل آنچه که سزاوار است له الحمد فی کلّ الأحوال این ایام هم توجه آن حضرت بان اطراف جایز نه و مخصوص اسرای آن ارض که بسجن طاء وارد شدند آیات بدیعه منیعه نازل و ارسال شد ذکر آن دیار و اسرای آن دیار و شهدای آن دیار در ساحت اقدس بوده و هست توجه بارض طاء هم این سنه جایز نه چه که از داخلی هم اطمینان کامل حاصل نه ان ربنا الرحمن لهو الستار الکریم

اینکه ذکر جناب مشهدی حسین علیه بهاء الله فرموده بودند آنچه اراده نموده‌اند در ساحت امنع اقدس عرض شد و مقبول افتاد و لکن فرمودند ذکرش حال جایز نه چه که مفسدین ارض در حرکتند و مترصد دست‌آویز و همچنین فرمودند خدمات او در این سیل در نظر بوده و هست و مدتهاست یک لوح امنع اقدس مخصوص او نازل و لکن ارسال نشده این ایام ارسال میشود و یک لوح دیگر هم این دو یوم نازل شد انشاءالله بهر دو فائز میشوند

اینکه در باره جناب حاجی علی و ضلع ایشان علیهما بهاء الله مرقوم داشتید در ساحت امنع اقدس اعلی عرض شد هذا ما تکلم به مکلم الطور قوله عز کبریا و جلّ جلاله این فقره لدی الوجه مقبول افتاد نعم ما عمل به الحاج المذکور یعنی در تزویج بنت ذبیح علیه و علیها بهاء الله انا ذکرناه من قبل و فی هذا الیوم بما قرّت به العیون و طارت به الأرواح بشره من قبلی و ذکره من لدی المظلوم بما نزل من لدی الله مالک الرقاب انشاءالله بروح و ریحان و الفت و اتحاد ایام بگذرانند و بذکر و ثنای مقصود عالمیان در عشی و اشراق مشغول باشند انتهى فی الحقیقه ماندن در ارض طاء در این ایام مثمر ثمری نه انشاءالله ابن حضرت ذبیح علیهما بهاء الله بمعروف تمسک مینمایند و سبب تفریق نمیشوند اگر محض تفرج هم باشد توجه بارض جناب حاجی نمایند محبوبست یسأل الخادم ربّه بأن یؤید الكلّ علی ما یحبّ و یرضی و السّلام علی من اتّبع الهدی

عرض دیگر آنکه جناب محبوبی امین علیه بهاء الله ذکر آن حضرت را مکرر نموده فی الحقیقه بحق ناظرند و بحق ناطق معروف را از دست نداده و انشاءالله نمیدهند باری ذکر خیر آن حضرت مکرر از ایشان شنیده شد حق توفیق عنایت فرماید تا کل موفق شوند بآنچه که لایق این یوم مبارک است

نفوس مذکوره در دستخط آن حضرت فی الحقیقه از بحر محبت آشامیده‌اند و بافق عنایت ناظرند این معدوم فانی شهادت میدهد در حق ایشان و از حق جلّ جلاله توفیق میطلبد چندی قبل مخصوص کل الواح مقدسه منیعه از سماء مشیت الهیه نازل و انشاءالله ارسال میشود از حق منبع سائل و آمل که کل بنفحات آیات مقصودنا و مقصود من فی العالم فائز شوند اینکه در باره حقوق مرقوم داشتند که جناب حاجی مذکور اراده ادای آن دارند هذا من فضل الله یؤتی من یشاء لله الحمد مؤید گشتند به عمل بما نزل فی الكتاب وجهی که قرار شد در این سنه بدهند حسب الأمر قسمت شد صورت آن بنظر میرسد از حق میطلبم ایشان را بر اعمال عظیمه موفق فرماید و از سماء فضل برکت عطا نماید ان ربنا الرحمن لهو المقتدر القدير

و اینکه در باره بقعه مبارکه حضرت ورقه علیا و مخدره کبری و حضرت افنان حضرت خال معظم علیهما من کلّ بهاء ابهاه مرقوم داشتید و رجای جناب من فاز و نفوس اخری علیهم بهاء الله در ساحت امنع اقدس مالک الوری عرض شد و باجابت مقرون فی الحقیقه این عنایت بسیار عالیست چه که محو باو راه ندارد عزل باو نمیرسد از قلم اعلی در ایام ظهور چنین عنایتی ظاهر شود معلوم است شأن و مقام آن فی الحقیقه بخلع باقیه و طراز دائمه فائز شدند نعیماً لهم و مریناً لهم و طوبی لهم این ذکر در کتاب الهی مخلّد و عرفش مابین عباد متضوّع این بدء مقدس از ختم و نهایت است در این مقام بیاناتی از لسان عظمت شنیده شد از جمله این کلمه علیا قوله عز کبریا آفتاب بیان الهی را افول اخذ ننماید و غروب از پی درنیاید انتهى اینست مقام خلود یشهد بذلک ربنا العزیز الودود و مخصوص لوح امنع اقدس هم در این مقام نازل یعنی در تفویض تولیت بقاع مبارکه مخصوصه در آن بقعه الی جناب الفضل الّذی فاز بلقاء الله فی السّجن و نفوس اخری الّذین نزلت اسمائهم فی اللّوح امرأ من لدن آمر علیهم هذه صورة ما نزل من ملکوت الأمر قوله عز بیان

هو الأمر الحکیم

يا فضل الله انا وليناك و الأربعة المعروفة المذكورة لدى الوجه على البقعة الورقة العليا و البقاع المنسوبة الينا هناك و جعلنا التولية في كفاكم عزاً لكم و لذرياتكم بدوام الملك و الملكوت ان اشكروا الله بهذه الدولة الباقية و العناية الدائمة انه يفعل ما يشاء و يحكم ما يريد و هو المهيمن القيوم قوموا بقيام ثابت راسخ على خدمة فوضت اليكم من لدى الله مالک ما كان و ما يكون انتهى

و همچنين لوحی از سماء عنایت در ذکر قبول بیت و بستان جناب حاء و سین علیه بهاء الله نازل قوله جلّ اجلاله و عظم كبريائه

هو الحق لا اله الا هو

يا حسين انا قبلنا بيتك و بستانك و زيتاها بطراز القبول و قرزناهما مقرأً للأولياء الذين يسافرون و يدورون البلاد لتبليغ الأمر و اعلاء كلمة الله المطاعة و جعلناك موكلاً عليهما و خادماً لهما و قدرناهما لك ذكراً باقياً دائماً لتشكر ربك السامع المجيب انتهى

لله الحمد دو آفتاب از افق كرم مالک قدم ظاهر و مشرق یعنی دو لوح از سماء مشیت مقصود عالمیان نازل و هر يك بافصح بیان بعنایت حقّ جلّ جلاله ناطق انشاءالله بان فائز شونند و بآنچه مأمورند عامل گردند و همچنين حقوق الهي که جناب حاجی ع ل علیه بهاء الله بادای آن موفّق شدند کل بطراز قبول فائز و ابن کلمه مبارکه از ملکوت بیان رحمن نازل قوله تبارک و تعالی انا قبلنا ما اراده فی سبيل الله طوبی لمن فاز بأداء ما علیه من حقوق ربّه و بعد از قبول حسب الأمر قسمت شد عدد خمسين مخصوص محبوسين راء و شين و اربعين مخصوص محبوسين ارض طاء و خمسين هم از جناب شيخ سل مخصوص بعضی از مسافرين اخذ شد باید از آن وجه بایشان برسد و خمسين هم بساحت اقدس ارسال دارند و یک سنه را هم بخود جناب حاجی ع ل علیه بهاء الله عطا فرمودند یعنی بخشیدند فی الحقیقه این عنایتی است بزرگ و فضلی است عظیم از برای نفسی که الیوم مؤید شود بر خدمت امر و ادای حقوق الهي چه که اثر و ثمرش بدوام ملک و ملکوت باقی است نسأل الله بأن یوقنا علی ذکره و ثنائه و علی العمل الصالح و الکلم الطیب و الأخلاق الطیبة الراضية المرضية و القيام علی خدمة امره المبرم المتین این خادم فانی از حقّ تعالی شأنه سائل و آمل که عظمت وقت و مقام آن را الهام فرماید تا کل قدر وقت را بدانند و بما ینبغی قیام نمایند انه لهو المؤید المقتدر القدير البهاء المشرق من افق سماء العناية علی حضرتکم و حضرة الانیس و علی اولیاء الله و اصفیائه فی هناك الذين ما نقضوا میثاق الله و عهده و ما خوفتهم الصفوف و الجنود و الحمد لله مالک هذا الیوم الموعود الحمد لله مرّة اخرى بدستخطّ آن حضرت فائز اینکه در باره محبوی جناب انیس و آقایان جناب آقا میرزا سید علی و آقا غلامحسین و آقا میرزا محمد باقر علیهم بهاء الله و عنایاته مرقوم داشتید در لیلۀ هفتم شهر صفر یک ساعت و بیست و پنج دقیقه از شب گذشته قصد ذروه علیا و مقرّ عرش نموده آنچه مرقوم فرمودند امام وجه مالک قدم عرض شد آیه مبارکه منزله در کتاب اقدس را قرائت فرمودند قوله عزّ بیانه و جلّ ذکره تزوجوا یا قوم لیظهر منکم من یدکرنی بین عبادی هذا من امری علیکم ان اتخذوه لأنفسکم معینا و بعد این کلمه علیا از ملکوت اعلی ظاهر قوله عزّ اجلاله یا عبد حاضر جمیع امور در قبضه قدرت الهي بوده و هست و آنچه امر نماید او محبوبست هر یک از نفوس مذکوره را ذکر نمودیم بشأنی که جمیع اشیاء از باده ذکر مجذوب و بثنای مذکور ناطق هذا من فضل الله یؤتیه من یشاء بنویس بایشان فقر بنفسه احتشام میطلبد لعمر الله فقر حقیقی بمثابه بحر است و احتشام عالم مانند قطره ولكن احتشام دوست لازال بخضوع و خشوع دوستان ناظر و بایشان متوجّه و با ایشان جالس انتهى

بعد از عرض شعر و ذکر عهد جناب آقا میرزا سید علی و همچنین رجای آقایان دیگر لسان عظمت باین کلمه مبارکه ناطق قوله جلّ کبریا به باید آنچه در کتاب اقدس از ملکوت مشیت الهی نازل شده عمل نمایند و قلم اعلی اجر لقا از برای هر یک در صحیفه حمرا ثبت میفرماید به نصبت رایة یفعل ما یشاء و هر چه اراده فرماید جاری مینماید لیس لأحد ان یقول لم و بم انتهى این خادم فانی از حقّ جلّ جلاله مسئلت مینماید که بعد از عنایت کبری یعنی اجر لقا اسبابی ظاهر شود که در ظاهر هم ایشان بشرف لقا فائز شوند و از کوثر وصال بیاشامند دیگر تا کی این عنایت ظاهر شود و شمس اذن اشراق فرماید و لکن حمد مقصود عالمیان را که از فضل بیمنتهاش عنایت فرمود آنچه را که هیچ شیء از اشیاء باو معادله نماید اجر لقا نعمتی است عظیم و اوست مائدة دائمة باقیه لله الحمد بان فائز شدند صد هزار حسرت از برای نفوسی که از عنایت امروز غافلند و از انوار آفتاب حقیقت محجوب و بیخبر

و اینکه مرقوم داشتید در ارض ص در مضجع مطهر مقدّس حضرت سلطان الشهداء و محبوب الشهداء روحی لهما الفداء بیتوته بعمل آمد لعمر محبوبنا و محبوبکم آن حضرت عمل فرمودند آنچه را که از سید اعمال است و این فقیر لاشیء چگونه از عهده این شکر برآید و یا اولیای دیگر که در این ارض ساکنند این عبد از قبل خود و ایشان بعجز و قصور اعتراف مینماید و در حینی که کمال تحیر دست داده بود و در بحر فکر متغمّس بنظر آمد که مقررّ کان الله و لم یکن معه من شیء را بوکالت ایشان زیارت نمایم و این عملی است که صد هزار هزار عالم ریح فوق ریح از برای آن محبوبست فوراً بحمد و ثنای محبوب یکتا مشغول گشتم و طلب اذن نموده بعد از اشراق آفتاب اذن از افق اراده امام وجه حاضر و بزیرت فائز و بطراز قبول مزین اینست عملی که از برای او شبه و نظیر تصوّر نشده و نمیشود له الحمد و المنّة و له العنایة و الکرّم و الرّحمة

و اینکه ذکر اهل بیت علیهم من کلّ بهاء ابهه را نموده بودند و عنایات و محبتشان که نسبت بان جناب ظاهر شد فی الحقیقه سزاوار این مقامند لازال بخدمت حقّ مشغول بوده اند و کمال محبت را در باره اولیانش اظهار مینمودند آنچه از ظلم ظالمین یعنی ذنب و رقشا بر ایشان وارد شد از محبت الهی ممنوع نشدند باستقامت فائزند و این مقامیست بسیار بزرگ از حقّ جلّ جلاله میطلبم ایشان را موقّق و مؤید دارد آنه علی کلّ شیء قدیر

و اینکه در باره جناب حاجی محمد صادق خا علیه بهاء الله مرقوم داشتید یک لوح امنع اقدس از سماء عنایت مخصوص ایشان نازل و ارسال شد انشاء الله بان فائز شوند و از کوثر بیان رحمن بیاشامند آشامیدنی که انتهای آن از حدود مقدّس و منزه هی بیاشامند و بنوشانند امثال آن نفوس اگر بحکمت رفتار نمایند و در حبّ الهی ثابت و مستقیم شوند تأیید حقّ جلّ جلاله بایشان میرسد باید بکمال حکمت بتبلیغ مشغول شوند که شاید اهل آن جهات عرف ظهور را بیابند و ندای دوست را بشنوند و به ما ینفعهم عامل گردند

هذا ما نزل من سماء مشیة ربنا الرحمن لجناب خا علیه بهاء الله قوله تبارک و تعالی

بسمی الظاهر الناطق من الأفق الأعلى

انّ المظلوم یذکر من اقبل الی الفرد الخبیر و اعترف بوحدانیته كما اعترف به القلم الأعلى اذ جال فی مضماری البیان طوبی لنفس فازت بعرفان ربها و ویل لكلّ غافل مریب انسان بمثابة شجر است اگر باثمار مزین گشت لایق مدح و ثنا بوده و هست و الا شجر بی ثمر قابل نار است اثمار سدره انسانی بسیار لطیف و پسندیده و محبوب اخلاق مرضیه و اعمال حسنه و کلمه طیبیه از اثمار این شجره محسوب ربیع اشجار ظاهره در هر سنه ظاهر و مشهود و لکن ربیع اشجار انسانیّه ایام ظهور حقّ جلّ جلاله بوده اگر در این ربیع الهی سدره های وجود باثمار مذکوره مزین شوند البتّه انوار آفتاب عدل من علی الارض را احاطه نماید و کل خود را فارغ و مستریح در ظلّ حضرت مقصود مشاهده کنند آب این اشجار کوثر بیان محبوب امکان است در یک آن غرس

میشود و در آن دیگر از امطار رحمت رحمانی فرعش در سماء مشاهده میگردد شجرهٔ یاسه قابل ذکر نبوده و نیست طوبی از برای مقبلی که بطراز همت مزین شد و بر خدمت امر قیام نمود او بمقصود فائز و آنچه از برای او خلق شده عارف صدهزار افسوس از برای نفوس غافله فی الحقیقه ایشان بمتابۀ اوراق یاسهٔ مطروحه بر ارضند عنقریب باد اجل هر یک را بمقرّ خود راجع نماید غافل آمدند و غافل زیستند و غافل بمقام خود رجوع نمودند عالم در هر حین بأعلى التّداء ندا مینماید و میگوید من فانیم و ظهورات و الوان من فانی از اختلافات و تغییرات محدثه در من پند گیرید و متنبّه شوید مع ذلک بصر موجود نه تا ملاحظه کند و سمع مشهود نه تا بشنود سمع حقیقی امروز ندا مینماید و میگوید هنیئاً لی امروز روز من است چه که نداء الله مرتفع است و کینونت بصر میگوید مریئاً لی روز روز من است چه که جمال قدم از افق اعلی مشرق و لائح باید اهل بهاء از مالک اسماء در کلّ احیان سائل و آمل شوند که شاید اهل انشاء از فیوضات ایامش محروم نمانند جمیع علما باین کلمه ناطق بودند و مکرر در زمان طفولیت نفس حق اصغا نموده میگفتند آیا آن کلمه قائم چه کلمه ایست که نقبا از آن فرار اختیار مینمایند بگو آن کلمه حال ظاهر و شما قبل از استماع فرار نموده اید و ملتفت نیستید و آن کلمه مبارکه مکنونه مخزونۀ مصونه اینست هو در قمیص انا ظاهر و مکنون به انا المشهود ناطق اینست آن کلمه ای که فرائض مشرکین از آن مرتعد شده سبحان الله در جمیع کتب قبل عظمت این یوم و عظمت ظهور و عظمت آیات و عظمت کلمه و عظمت استقامت و عظمت شأن و مقام ذکر شده مع ذلک خلق از او غافل و محتجب انبیا لقای این یوم را آمل بودند داود میفرماید من یقودنی الی المدینة المحصّنة مدینۀ محصّنه عکاست و حصنش بسیار محکم و مظلوم در او مسجون و همچنین در فرقان میفرماید ان اخرج القوم من الظلمات الی النور و بشرهم بأیام الله در اکثری از صحف و کتب الهی ذکر این یوم بکمال تصریح مذکور و مسطور علمای عصر ناس را از این مقام اعلی و ذروهٔ علیا و غایهٔ قصوی منع نموده اند طوبی از برای آن جناب که ظلمت اوهام از نور یقین منعت نمود و سطوت ایام شما را از مالک انام بازنداشت قدر این مقام را بدان و از حقّ جلّ جلاله حفظش را بخواه در هر حال دولت باقیه مخصوص حقّ و اولیائش بوده و خواهد بود البهَاء المشرق من افق البقاء علیک و علی الذین تمسکوا بحبل الله المتین انتهی

الحمد لله اشراقات انوار آفتاب عنایت کل را فراگرفته و بخششی ظاهر که هر ذکر بدیعی از ذکرش اظهار عجز نموده از حقّ جلّ جلاله این فانی سائل و آمل که کل را یعنی دوستان و آقایان را از شرّ خادعین و خائنین و ماکرین محفوظ دارد اوست مهیمن بر کل و قادر بر کل و محیط بر کل

و اینکه در بارهٔ آقا میرزا عباس علیه بهاء الله مرقوم داشتید که در اوّل ایام عمر بنار محبت مشتعلند و بخدمت قائم این فقره هم در ساحت امنع اقدس عرض شد هذا ما نطق به لسان الرحمن قوله جلّ و عزّ

هو العلیم البصیر

انشاء الله نهالهای جدید از امطار رحمت الهی باوراق و اثمار بدیعهٔ جنیّه فائز شوند امروز پرتو آفتاب فضل عالم را احاطه نموده طوبی از برای نفسی که باو فائز شد و ویل لکلّ غافل مرتاب نعیم از برای اشجاری که از اریاح ارادهٔ حقّ جلّ جلاله حرکت نمایند در اوّل ایام بعرفان حقّ و خدمت دوستانش فائز شدی انشاء الله در جمیع احوال و ایام حیات بافق اعلی ناظر باشی و بنار حبّش مشتعل و از انوار وجهش منیر الأمر بید الله العلیم الخبیر البهَاء علیک انتهی

این عبد فانی هم خدمت کل مرّه بعد مرّه عرض خلوص میرساند دیگر از تحریر خجالت میبرم چه که بسیار مزاحم شدم ای کاش هر دقیقه از دقائق این ایام هزار دقیقه و هر ساعتی هزار ساعت میشد و این عبد هم مؤید میگشت و بذکر و ثنای اولیای حقّ مشغول میشد اگرچه باز کما ینبغی از عهده برنمیآمد و لکن امید هست که این رجا مقام عمل ظاهر شود و مقرّ گیرد

انّ ربّنا الرّحمن لهو المقتدر القدير بهاء المشرق من افق سماء عناية ربّنا على حضرتكم و على من معكم و يحبّكم و يسمع قولكم و يعينكم و ينصركم في الله ربّ العرش و الثرى و مالك الآخرة و الأولى

عرض دیگر آنکه جمیع اولیاء الهی از عباد و اماء که در دستخطهای آن حضرت مذکور بودند مخصوص هر یک لوح ابداع ابداع اقدس از سماء عنایت نازل و ارسال شد هم این عبد در اصل مکتوب ثبت نموده و هم علیحده لوح نوشته ارسال گشت لله الحمد مکرر مذکور گشتند و آنچه بطرز لوح نیست یعنی بعضی فقرات منزله است باید آن محبوب سواد آن را از برای صاحبان آن ارسال فرمایند و همچنین یک لوح اقدس اعزّ ابهی مخصوص آن محبوب نازل فضلاً علی ما نزل فی المکتوب ارسال شد انشاءالله بآن فائز گردند و عدد اسم اعظم الواح بدیعه منیعه بلا اسم ارسال شد حسب الاستدعای آن حضرت و آنچه الواح مخصوص اولیای ارض ش نازل نزد محبوب روحانی جناب انیس علیه بهاء الله الأبهی ارسال شد که برسانند و آنچه مخصوص اولیای آباءه است نزد آقائی حضرت افنان جناب آقا میرزا آقا علیه من کل بهاء ابهه ارسال شد که ارسال دارند انشاءالله عرف آیات الهیه و کلمات قدسیه که از خزائن علم ظاهر شده جمیع را اخذ نماید و به ما یحبّ و یرضی مؤید فرماید انه علی کلّ شیء قدیر الحمد لله الواحد العزیز الفرید

خادم

فی ۱۹ شهر محرم الحرام سنة ۱۳۰۱

[یادداشت]

۱ رقم ۹ بر طبق حساب ابجد معادل عددی کلمه "بهاء" است. ←

این سند از www.bahai.org/fa/legal کتابخانه منابع بهیائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۲۸ فوریه ۲۰۲۳، ساعت ۱:۰۰ بعد از ظهر